

XXVI. Stretnutie priateľov blahoslavenej Márie Celesty Crostarosa 20.6.2020

PANNA MÁRIA v živote a spiritualite blahoslavenej Márie Celesty Crostarosa

Na našom dnešnom stretnutí Priateľov blahoslavenej Márie Celesty sa chceme spoločne akoby ponoriť do vzťahu lásky, ktorý bol medzi bl. Máriou Celestou a Pannou Máriou, našou nebeskou Matkou. Tieto naše stretnutia nazývame stretnutia Priateľov bl. Márie Celesty. A tak som cítila a vnímala, že **Mária Celesta, ako naša Priateľka, sa chce s nami akoby podeliť o svoj vzťah s Pannou Máriou.** Aj "pozemskí" priatelia, ktorí sa navzájom majú radi, sa - ak je ich priateľstvo pravé- úplne spontánne delia so sebou navzájom s tým najcennejším.. nenechávajú si nič pre seba, delia sa.. Pre Máriu Celestu bol jej vzťah s Pannou Máriou doslova perlou, vzácnou perlou.. Perlou, s ktorou sa chce s nami dnes podeliť.

A o tomto teda bude aj naše dnešné stretnutie Priateľov. Mohli by sme povedať, že jeho hlavnou témou jejým bola pre bl. Máriu Celestu Panna Mária, ako ju ona vnímala, ako ju ona poznala.

Na začiatku si však povedzme ešte o tom, čo (asi) ovplyvnilo Máriu Celestu v tomto jej živom vzťahu s našou nebeskou Matkou; vieme, že žiaden človek na svete nevisí vo vesmíre, vo vákuu. Na každého človeka a jeho vývoj a dozrievanie vplýva nesmierne veľa najrôznejších faktorov- od rodiny, do ktorej sa narodí a v ktorej vyrastá, jeho životné prostredie, kultúru, priateľov, jeho povaha, charakter, vnímavosť, citlivosť,.....

1. Rodinné prostredie

Prvý z vplyvov je nepochybne rodinné prostredie. Rodinné prostredie môže mať na nás rovnako nesmierne pozitívny, ako aj negatívny vplyv. Mária Celesta mala milosť, že sa narodila do veľmi dobrej, milujúcej a zdravej rodiny. Čo sa týka Márie Celesty, keď píše o vzťahu s Pannou Máriou, môžeme vnímať to, akou pomocou a darom bol pre ňu **jej vzťah s vlastnou matkou.** Tento vzťah bol pre ňu takým prvým faktorom, ktorý formoval jej vzťah s Pannou Máriou. Aký bol teda vzťah medzi Máriou Celestou a jej matkou Paulou? Z histórie vieme, že pani Paula, matka Márie Celesty, pochádzala z neapolskej šľachtickej rodiny; z histórie vieme aj to, že v tejto spoločenskej vrstve boli vzťahy omnoho- povedala by som- formálnejšie, ako to je dnes. Otec mal v rodine zvrchovanú autoritu, pre všetkých členov domácnosti (od manželky a detí až po služobníctvo) bol naozaj *padrone della casa*- pán domu. Matka mala však tiež svoje veľmi dôležité postavenie medzi členmi domácnosti. Bola paňou domu a v podstate riadila domácnosť- služobníctvo, vo všetkom čo sa týkalo bežného chodu. V tejto spoločenskej vrstve, v ktorej vyrastala Mária Celesta, bola bežným, že matka svoje deti po pôrode úplne zverila pestúnkam a výchove sa v žiadnom prípade nevenovala priamo. Bežným zvykom bolo dávať dcéry už v útlom veku do kláštora na výchovu. Vieme, že v rodine Crostarosa to však bolo inak. Pani Paula bola nie len paňou domu, ale aj skutočnou matkou svojich detí. Neboli to pestúanky, čo vyučovali jej dcéry. Mária Celesta spomína: *"So záujmom som počúvala všetko, čo ma učili rodičia o kresťanskej viere. Rodina, v ktorej som vyrastala, bola veľmi nábožná. S potešením som počúvala rozprávania o životoch svätých, ktorí milovali Boha, a brala som si ich za orodovníkov."*(A, str.29) Mária Celesta tiež spomína veľmi pozornú starostlivosť svojej matky, keď bývala chorá (čo bolo v jej prípade dosť často). Toto je veľmi dôležité: **Mária Celesta mala matku, ktorá milovala a starala sa o svoje deti, vychovávala ich, učila, formovala. Meno "Matka" sa jej spájalo práve s týmto- s láskou, nežnosťou, náručou, starostlivosťou...**

Z Autobiografie Márie Celesty vieme ešte o ďalšej veľmi dôležitej udalosti, ktorá nám tiež môže osvetliť veľmi veľa čo sa týka toho, kým bola pre Máriu Celestu matka. Už sme si povedali, že bola osobou, ktorá ju milovala, starala sa o ňu, prejavovala jej nežnosť, pozornosť... Teraz uvidíme to, že **matka bola pre ňu okrem stelesnenia jemnosti a starostlivosti, aj stelesnením múdrosti, pevnosti a rozhodnosti.** Pamätáte sa na jednu dôležitú udalosť z mladosti Márie Celesty, keď sa "náhodne" pri veľkom farskom spovedaní pred "Odpustom" spoznala s jedným veľmi mladým kňazom? Mária Celesta nespomína jeho meno, ale výslovne sa priznáva k tomu, že keďže bola veľmi mladá a neskúsená v duchovnom živote,

nevedomky sa na neho duchovne naviazala, a vieme, že aj on na ňu; vzťah s tým mladým spovedníkom sa pre ňu v tom čase zdal byť nesmierne dôležitý, Celestu na ňom fascinoval jeho hlboký duchovný život a vzťah s Pánom, takže sa rozhodla mať ho ako svojho spovedníka; narobilo to vtedy dosť veľa škody, z ktorej sa sama poučila, nás však teraz zaujíma ešte niečo iné. Mária Celesta píše výslovne o tom, že jej matka nesúhlasila s tým, aby takto mladý a neskúsený kňaz spovedal jej dcéry a zakázala jej byť s ním v kontakte. **Vidíme tu pani Paulu, matku Márie Celesty, ako starostlivú matku, ktorá sa pozorne zaujíma o život svojich dcér, je prítomná a bdie nad nimi; je matkou s jedinečnou ženskou intuíciou, múdrou ženou s otvorenými očami, ktorá vie rozoznávať v praktickom živote, a ktorá svoje dcéry usmerňuje s nekompromisnou rozhodnosťou, najmä keď vidí, že čosi nie je správne.**

Čo sa týka samotnej mariánskej úcty v rodine Crostarosa poznáme tiež jeden historický fakt, na základe ktorého môžeme predpokladať, že Panna Mária bola v ich rodine zvlášť uctievaná ako Nepoškvrnené Počatie. Tento poznatok, ktorý máme z histórie, je možno nenápadný, a nie veľmi známy, myslím si však, že je nesmierne významný. Mária Celesta veľmi, veľmi často a naozaj s nesmiernou, osobitnou vrúcnosťou ospevuje nepoškvrnenú čistotu Panny Márie a jej krásu v Božích očiach.. Otec Márie Celesty don Jozef Crostarosa a traja z jej bratov po štúdiu na Kráľovskej Univerzite získali v ich dobe a spoločnosti nesmierne prestížny titul Doktor civilného aj cirkevného práva. Ako úspešní absolventi dostali doktorský prsteň, sudcovský baret a advokátsky talár a obrad investitúry nových doktorov sa končil slávnostným sľubom brániť síce tradičnú, ale v tom čase ešte nevyhlásenú dogmu o nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Počas slávnostného ceremonálu každý nový doktor čítal oficiálny text, ktorý si predtým písal vlastnou rukou a podpisoval často vlastnou krvou:

“Ja, Jozef Crostarosa, najpokornejší služobník Márie, vždy Panny, Božej Matky, padám na kolená pri nohách Božskej Velebnosti, v prítomnosti Najsvätejšej Trojice jediného Boha Otca, Syna a Ducha Svätého, volám za svedkov všetkých obyvateľov nebeského Jeruzalema a duchom pevne verím, srdcom prijímam a ústami hlásam, že Ty, Božia Matka, vždy Panna, si bola všemohúcim Bohom obdarovaná neopakovateľnou výsadou: bola si uchránená pred akoukoľvek poškvrnou dedičného hriechu od prvej chvíle svojho počatia. Túto pravdu budem učiť verejne aj súkromne až do posledného dychu života a zo všetkých síl sa budem snažiť, aby ju aj iní vyznávali a učili. Tak dosvedčujem, tak sľubujem, tak prisahám. Nech mi pomáha Boh a jeho sväté evanjeliá.”

Máriu Celestu vychovával muž, ktorý prisahal, že bude verejne aj súkromne učiť pravdu o nepoškvrnenom počatí Panny Márie až do posledného dychu života; dovoľm si povedať, že jeho snaha, ktorú si predsavzal: “snažiť sa zo všetkých síl, aby ju aj iní vyznávali a učili”- priniesla vzácne ovocie v jeho dcére Júlii, ktorá sa skutočne stala majsterkou a učiteľkou- nie len o pravej úcte k Panne Márii, ale pravej a oddanej úcty a lásky voči nej, ako voči Nepoškvrnenej...

2. Kultúra- vtedajšia Mariánska zbožnosť v Neapoli (17. - 18. storočie)

Kult Panny Márie, Božej Matky, sa v Neapoli začal už veľmi skoro, už v 1. storočí, spolu s príchodom kresťanstva na toto územie. Mesto Neapol založili Gréci počas 2. gréckej kolonizácie v 8. storočí p.n.l. K jeho vzniku sa viaže grécky mýtus o Parthenope- morskej panne- ktorú si na tom mieste gréci uctievali ako bohyňu.

Keď už v prvom storočí prišlo kresťanstvo na toto územie, premenilo miesto uctievania mýtickej morskej panny Parthenope na miesto prekvitajúceho kultu a úcty k tej pravej Panne, Morskej Hviezde, Najsvätejšej Panne Márii. Toto je Neapol, rodné mesto Márie Celesty, v ktorom vyrastala. Mariánsky charakter mesta je očividný už aj v tom, že spomedzi svätýň, kostolov a kaplniek okolo 500 bolo zasvätených Panne Márii. Veľmi rozšíreným zvykom bolo umiestňovať na fasádach- priečeliach domov a palácov obrazy alebo sošky svätých- a s obľubou práve Matky Božej; na námestiach stavali pamätné stĺpy s jej sochou, bohato ich potom zdobili kyticami a počas nocí pri nich pálili sviece. Aj takýmto spôsobom získali ulice a námestia mesta osvetlenie počas noci a boli rovnako veľmi krásnym symbolom mariánskej zbožnosti.

Prejdime teda k druhej časti nášho stretnutia, k tej podstatnej: kým bola pre bl. Máriu Celestu Panna Mária, ako ju ona vnímala, ako ju ona poznala. Pred tým, ako sa spoločne zastavíme pri jednotlivých

tituloch, ktoré jej dáva, chcela by som vám všetkým ešte raz pripomenúť to, čo som spomenula na začiatku, a čo sa mi zdá veľmi, veľmi dôležité: **pokúste sa vnímať tieto jednotlivé tituly- obrazy- charakteristiky- vyjadrenia Panny Márie, aké používala Mária Celesta, nie len ako informáciu, ale ako dar, ktorý vám ona sama, ako dobrá a starostlivá Priateľka a Majsterka(Učiteľka), chce dnes podarovať**; ona dnes chce, aby sa jej poklad, jej vzácna perla, stala aj vašou; tak ako sme si spomínali- keď sa zdieľame s niečím drahým a vzácnym, tak sa to môže stať spoločným pokladom.. Toto bude takého zdieľanie sa blahoslavenej Márie Celesty...

1. PANI

Začneme od titulu, aký dáva Mária Celesta veľmi často Panne Márii- titul **"Pani"**. Mária Celesta pochádzala zo starej a bohatej rodiny s veľkým spoločenským vplyvom (čo sa týka otca), a mali početné služobníctvo. Aj pre toto je jej oslovenie Panny Márie ako "svojej Panej" nesmierne blízke. Keď Pannu Máriu oslovuje "Pani", vždycky zdôrazňuje "moja". Vyznáva, že pre ňu je Panna Mária jej Paňou, a ona sama sa jej odovzdáva- ako služobnica, a **ide ešte ďalej**. Akoby si uvedomovala, že pani v tom ľudskom pohľade je voči služobníkom dlžná vyplatiť im mzdu za ich vernú službu, Mária Celesta hľadá viac.. **chce byť pre Pannu Máriu viac, ako platená služobnica, voči ktorej by mala jej pani nejaké záväzky. Hľadá vzťah omnoho povedali by sme- definitívnejší**. Chce, aby ju jej Pani prijala- nie ako služobnicu, ktorá od nej očakáva zaslúženú mzdu; **chce, aby ju prijala ako svoju otrokyňu, ktorá žije výlučne z milosti a láskavosti svojej panej. Chce jej takpovediac patriť totálne, definitívne**; slúžka v časoch Márie Celesty mohla prakticky kedykoľvek odísť zo služby, dať "výpoveď". Mária Celesta nechce v službe Panne Márii nič také. **Chce byť otrokyňou Panny Márie, patriť jej úplne ako jej vlastníctvo**. Chce žiť z jej milosti; nechce si robiť "žiadne právo" na jej láskavosť, na nejakú odmenu. Nikdy jej nehovorí- *pozri, dobre ti slúžim, tak mi daj to a to..* Nie- keď Mária Celesta prosí o niečo Pannu Máriu(a prosieva ju veľa a o veľké veci) vidno tam jej vzťah úplnej oddanosti a závislosti- žiadne *pozri, ako ti slúžim, ale jednoducho, veľmi často : "Pani, neodídem od Tvojich nôh, neodídem od Teba, kým mi nevyprosíš, kým mi nedáš, kým mi neudelíš..."* Nechce sa poisťovať žiadnym "obchodným vzťahom"; Nám sa môže zdať takýto vzťah ako nesloboda; ale v podstate každý človek túži niekomu patriť.. spojiť s niekým svoj život, deliť sa o svoj život- nie byť sám, nezávislý... a keď sa rozhodne odovzdať sa druhej osobe- napríklad v manželstve, prirodzene "stráca" svoju slobodu; ale keď miluje svojho ženícha/nevestu, tak neoplakáva, že stráca slobodu. Je šťastný, že spája so svojím milovaným svoj život a ich spoločný život sa stáva životom vo vzájomnej službe. V istom zmysle obaja strácajú slobodu(robiť si čo chcem), ale sú šťastní, že žijú vo vzťahu, že môžu žiť pre toho druhého, milovať ho, slúžiť mu... Toto isté má Mária Celesta na mysli, keď sa takto úplne definitívne - ako otrokyňa- odovzdáva Panne Márii.

Logika vládnutia, panovania v Božom Kráľovstve = LOGIKA SLUŽBY

Panna Mária je pre Máriu Celestu síce mocnou Pani, nebeskou kráľovnou, ktorá má veľkú moc nad Božím Srdcom a dokáže od Neho vyprosiť čokoľvek, ale v ich vzájomnom osobnom vzťahu cíti a poznáva, že nie je despotickou, bezohľadnou, bezcitnou, ako by to mohlo byť pri "ľudských pánoch". **Mária Celesta si uvedomuje, živo poznáva vo vzťahu s Pannou Máriou, že táto vláda, toto panovanie, znamená službu**. Mária Celesta píše vo svojich meditáciách: *"Duša moja, pozoruj svoju Pani- Máriu: pozri, s akou rozhodnosťou sa vyberá na dlhú a namáhavú cestu. ide vykonať skutok lásky, a prijíma všetko nepohodlie a námahu."* (AM: Str.43) *"Rozjímaj o tom, že Mária, naša Pani, zostala v dome svojej príbuznej Alžbety tri mesiace. Bola naplnená láskou k blížnemu, pretože bola plná lásky k Bohu. Touto službou lásky požehnala Zachariášov dom."*

Toto je vláda- panovanie podľa Božej logiky- logika služby je logikou daru- darovania seba pre druhých- Boh nám slúži, keď nám dáva seba vo svojom Synovi, spomeňme si na Ježiša, Božieho Syna, Boha - Mária Celesta Ho nazýva Srdcom Otca, čiže jednej Podstaty s Ním- ktorý sám o sebe povie, že neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť, až po dar vlastného života na kríži; spomeňme si, ako pri Poslednej večeri umýva svojím učenikom nohy- služba sluhu, otroka.. pozrime na Pannu Máriu- Mária Celesta žasne nad tým, že

keď jej anjel zjavuje jej povolanie byť Matkou Boha- jej odpoveď je: “Hľa, služobnica Pána! Nech sa mi stane podľa tvojho slova!” A prvý skutok, ktorý urobí po tejto tak nekonečne významnej udalosti Zvestovania je, že sa vydáva na cestu k svojej príbuznej, aby jej mohla slúžiť... Ježiš aj Panna Mária sú Služobníci Pána, ale skúsme vnímať, že aj každého z nás... sú tu vždy pre nás...

Budme aj my služobníkmi tejto Panej! Pamätajme si, že našou každodennou čo ako nepatrnou službou- tam, kde žijeme- predovšetkým v rodine, medzi priateľmi, v práci- vždy, keď nejakým spôsobom dávame seba, pomáhame, poslúžime, keď treba- nasledujeme nášho Pána a našu Pani, tých najmilujúcejších a najpozornejších Služobníkov. **Mária Celesta veľmi často**- je to jej učenie, charisma, ktorú prijala od Pána- **hovorie o účasti**: keď žijeme v spojení s Pánom, jednoducho povedané- my žijeme v Ňom a On žije v nás- a teda máme účasť- živú aktívnu účasť na živote Pána Ježiša, a aj Panny Márie. **Je krásne, keď si to uvedomíme- že aj naša najmenšia služba, pomoc, vykonaná z lásky- majú priamu účasť na živote a službe Pána a Panny Márie...**

2. Učiteľka- MAJSTERKA

Ďalším titulom, aký Mária Celesta s obľubou dáva Panne Márii je titul, ktorý je v jej dielach poväčšine prekladaný ako “Učiteľka”. Tento titul, ktorý ona sama používa tak rada a tak často, nemusí byť však až tak blízky nám; slovo “učiteľka” sa nám asi poväčšine spája so školou a vyučovaním; určite si pamätáme na mnohých našich učiteľov- preto možno pri predstave Panny Márie ako “Učiteľky” cítime skôr rešpekt a strach, ako nejakú veľké nadšenie, lásku, dôveru... azda skôr strach- že nebudem dosť dobrá, že ja nie som tá “najlepšia z triedy”, že urobím písomku zase len na trojku, že sklame očakávanie učiteľky...

Keď Mária Celesta nazýva Pannu Máriu Učiteľkou, nie je to preto, že by sa považovala za tú “najlepšiu žiačku”. Ved’ ani ona nebola ani zďaleka dokonalá(!), a čím bola Pánovi bližšie, tým viac a intenzívnejšie si uvedomovala svoje hriechy. A predsa sa nebojí volať Pannu Máriu Učiteľkou a prijímať ju, túžiť po Nej ako po svojej Učiteľke. Myslím, že kľúč pre nás je v slove, ktoré Mária Celesta v tomto kontexte používa, a ktoré- ako som už spomenula na začiatku- my do slovenčiny prekladáme ako Učiteľka. Ale **v originály Mária Celesta používa pomenovanie Majsterka**; a toto vôbec nie je náhodné! A aký to robí rozdiel, že Mária Celesta používa voči Panne Márii pomenovanie “MAJSTERKA”? Nepoviem *len* “obrovský”, ale úplne podstatný. Áno, učiteľka, to je niekto, čo ma má vyučovať, niečomu naučiť, potom ma otestuje, ako som zvládol učivo, oznámkuje a tým to viac-menej hasne. Majsterka je slovo s dávnou tradíciou a znamená niečo omnoho omnoho hlbšie. Predovšetkým vzťah; vzťah medzi majstrom a jeho učeníkom- vzťah úcty, dôvery. Majster učí svojmu umeniu.. je to omnoho hlbší vzťah ako jednoducho medzi učiteľom a žiakom. Keď v minulosti prišiel k nejakému majstrovi(remesla, duchovného života, atď....) niekto a prosil ho, aby ho prijal za svojho učňa(učeníka), bolo jasné, že istým spôsobom si to aj sám vybral, že chce... a odvtedy bolo tomuto “učeniu sa” u majstra podriadené všetko, celý život.. to je celkom iné, ako škola, ktorá sa skončí a potom má každý žiak už svoj život; vyučovanie sa nejakému “remeslu” zahrňovalo samotnú podstatu, život, celý život a spôsob života, životný štýl. Veľmi často učeň u svojho majstra býval, žil, pozoroval, ako žije, a takto sa učil- bola to doslova škola života.

- Akou MAJSTERKOU bola pre Máriu Celestu Panna Mária- Majsterkou v čom?

1. Naša Majsterka Panna Mária nás učí žiť v stálej Božej prítomnosti

Panna Mária je pre Máriu Celestu predovšetkým Majsterkou v živote s Bohom- nehovorím *majsterkou v modlitbe*, lebo toto by bolo v istom zmysle málo. Majsterka života s Bohom- ako žiť s Bohom v každodennosti- ako byť pri všetkom, čo robím neustále vnútorne upriamení na Boha- od úplne banálnych, každodenných vecí ako varenie, pranie, opravy, kosenie, spoločne trávené chvíle s rodinou, známymi, v práci.. až po dôležité stretnutia, práce, rozhodnutia. Takto totižto žila Panna Mária a Mária Celesta nás učí, že keď vedome vstúpime do tejto jej školy, ako naša Majsterka nás tomu bude učiť. Ona sama tak žila- neustále, pri všetkom čo robila, aj pri modlitbe- bola celá neustále upriamená na Boha.

“Pozri, ako veľmi duši prospieva Ježišova a Máriina prítomnosť. Snaž sa zotrvať v rozhovore s nimi, lebo ti to prinesie veľký ošoh, ak chceš bežať, ba priam letieť po ceste dokonalosti. Pros najsvätejšiu Pannu, aby ťa prijala za svoju učeníčku a aby ťa matersky viedla po ceste duchovného života.kráčaj spolu s najdrahšou Matkou a už nikdy ju neopušť. Ona bude tvoja učiteľka a sprievodkyňa na cestách tohto sveta.”(AM, str.81 a 42)

2. Ďalej nás učí, ako sa pripraviť na Božie konanie:

Mária Celesta píše, že **Máriin postoj pokory** uchvátil Boha a doslova Ho akoby pritiahol z Neba na zem. Píše: *“Rovnako ako si mocou čnosti pokory pritiahla do svojho lona božské Slovo, sprav, aby som aj ja nasledovala tvoju pokoru a pritiahla môjho božského Ženícha k spojeniu s mojím srdcom.”* (AM, str.27)

Podstatná je v tom pokora srdca, čiže uznanie si vlastnej slabosti, malosti, zlyhávania a to, že jednoducho potrebujeme Boha.. a takáto pokora priťahuje Boha k spojeniu s naším srdcom.

3. učí nás odovzdať sa Bohu a dôverovať Mu: ktorý v každom z nás chce vykonať svoje obdivuhodné činy; každý jeden z nás dostal od Pána povolanie; nie len zasvätené osoby; každému človeku dal Boh nejaké poslanie, a človek má úlohu počas svojho života objaviť ho(môže to byť povolanie byť matkou dobrým otcom, lekárkou, povolanie k modlitbe za svoju rodinu- niekomu môže Pán dať takúto misiu..). A Panna Mária nás učí hovoriť Pánovi: *“Áno.”*- naozaj odovzdať sa Mu a tiež dôverovať, že On žije v nás a chce cez nás konať- tam, kde sme:

“Málo veríš, málo dúfaš, a preto málo dostávaš. Nauč sa preto od tejto svätej Učiteľky bezhranične veriť Bohu, dôverovať mu, neobmedzene sa odovzdať do jeho náručia, s pokornou vôľou, aby v tebe mohol vykonať svoje obdivuhodné diela, aby sa tvoj život stal dokonaly a svätý.” (AM, str.56)

4. Učí nás napredovať na duchovnej ceste pomocou dvoch krídel- 1. pravdivého sebapoznania a 2. dôvery v Božie milosrdenstvo. Veľmi sa mi páči ako Mária Celesta osobitne a opätovne zdôrazňuje, že **je potrebné NIE LEN sebapoznanie, uznanie si vlastnej neschopnosti, ale aj táto dôvera voči Bohu a v Jeho milosrdenstvo;** Mária Celesta si uvedomuje, že my ľudia máme asi vždy sklony vidieť viac našu vlastnú neschopnosť a nehodnosť a všetky naše chyby a slabé stránky, a hrabať sa v nich, či nechať sa nimi oberať o detskú dôveru v Boha či dokonca sa nechať znechutiť či sparalyzovať... preto ešte raz zdôrazňuje, že toto sebapoznanie nestačí, ale druhým krídlom pre náš let po ceste života je bezhraničná DÔVERA! A že takáto dôvera spolu s pravdivým sebapoznaním nám umožňujú VIDIEŤ A DOCENIŤ TO, ČO PRE NÁS BOH KONÁ V NAŠOM ŽIVOTE.

5. Panna Mária nás učí zasväcovať v našom živote Pánovi svoju vôľu, aby sme konali jeho vôľu; v podstate to znamená tak jednoducho v našej rannej každodennej modlitbe tak vedome povedať v modlitbe Otčenáš: *“Bud' vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi”:* *“Ak chceš dostať od Pána veľké milosti, **uč sa od tejto Učiteľky zasväcovať svoju vôľu vo všetkých veciach, aj v tých najťažších a najnáročnejších, aby si v nich vyplnila Božiu vôľu.**”*

3. POKLADNICA & KLÚČ K BOŽÍM POKLADOM

Keď Mária Celesta hovorí, že **Panna Mária je Pokladnicou, Archou, kľúčom k Božím pokladom,** pomocou týchto *obrazov* ukazuje, že je akoby nejakou uzavretou schránkou, ktorá v sebe skrýva vzácny “obsah”- vzácny poklad.

● Mária Celesta **nazýva Pannu Máriu, Božiu Matku, ARCHOU Nového Zákona;** Čo nám napadne, keď počujeme slovo “ARCHA”? je to nesmierne hlboké, veľmi silné, doslova Duchom Svätým inšpirované pomenovanie, ktoré jej dáva; čo znamená? Spomíname si na Archu Zmluvy, ktorú nosili Izraeliti stále so sebou počas svojho 40 ročného putovania po púšti, a neskôr, keď bol v Jeruzaleme postavený chrám, stála vo Svätyni svätých. V tejto Božej Arche, ktorú vyhotovili Izraeliti, boli uložené tabule Zákona, ktorý dal Boh ľudu na Sinaji, palica veľkňaza Árona, a tiež nádoba s mannou, tajomným pokrmom, ktorým Boh zázračne živil svoj ľud počas putovania. Archa Zmluvy bola pre Boží ľud akoby stelesnením Boha, stálej Božej

Prítomnosti uprostred svojho ľudu. Preto to bolo to najsvätejšie, čo len mohli mať. **Keď Mária Celesta nazýva Pannu Máriu Archou Nového Zákona- vyjadruje hlbokú pravdu, že v Panne Márii sa splnil- naplnil dávny predobraz Archy Zmluvy: Panna Mária sa stala novou Archou, keď vo Vtelení sa v jej lone Boh stal Človekom... a odvtedy už nie len v predobraz, symbolicky, ale SKUTOČNE, REÁLNE žil Boh V TELE uprostred svojho ľudu.** Panna Mária nosí v sebe tej NAJVÄČÍ DAR, aký nám len môže dať; Ona nám nechce v prvom rade dať "len" niečo, chce nám dať VŠETKO- chce nám dať svojho Syna, Ježiša, Božieho Syna, ktorý sa stal Človekom- Bohom- Človekom- v jej lone. Takto sa prihovára Mária Celesta Panne Márii, ako novej Božej Arche: "Archa Nového zákona, kam ideš? Nemáš iný cieľ, než posvätiť duše a zoslať na zem žiarivé lúče Božieho Slnka, ktoré nosíš v lone. Duša moja, v úctivom mlčaní kráčaj po tejto ceste s Máriou, svojou Paňou, aby si aj ty mala účasť na Pánovom milosrdenstve." (AM, str. 43)

- Mária Celesta nazýva Pannu Máriu **KLÚČOM K BOŽÍM POKLADOM**; je uchvátená z diela Vtelenia; v našej Reholi, ktorej je Mária Celesta Matkou, je toto Tajomstvo, osobitne uctievané. Mária Celesta rozjíma nad tým, ako sa Boh- nekonečný, svätý, neohraničený Boh stáva Človekom v Máriinom lone; uchvacuje ju pravda, že tak ako sa Boh- božská podstata spája s telom- s ľudskou podstatou, tak ako Boh prijíma to, čo je takpovediac ľudské, rovnako v tej chvíli obdarúva človeka- človečenstvo- ľudskú- našu podstatu svojím božstvom...ako Mária Celesta vyznáva a priznáva, toto tajomstvo, toto Božie šialenstvo z lásky ku každému z nás, ju osobne privádza k šialenstvu lásky... a toto sa uskutočnilo vo chvíli Zvestovania v Panne Márii; preto ju Mária Celesta nazýva KLÚČOM K BOŽÍM POKLADOM. Mária je Kľúč k živému Bohu, ktorý prebýva v nej. A Mária Celesta ďalej hovorí, že Panna Mária tento Poklad živého Boha obdržala- získala- dostala pre každého z nás. Tento DAR darov je učrený pre každého jedného z nás. Preto Mária Celesta zapálená a uchvátená touto nesmiernou, nepochopiteľnou Božou láskou k nej a ku každému z nás, volá k Panne Márii so smelou dôverou, že od nej neodíde, že sa od nej nepohne, kým jej nedá to, čo pre ňu získala: Ježiša- a Boží život.

- Mária je **POKLADNICOU**: je plná Pána- je naplnená Ježišom, ktorého nám vrúcne túži darovať- každému z nás! Ale tiež... túži nosiť v pokladnici svojho srdca aj každého z nás- aby nás mohla odovzdať a neustále prinášať Pánovi; každý jeden z nás je pre Boha vzácnym pokladom; máme cenu krvi Jeho milovaného Syna= sme pre Boha takí vzácní ako Ježiš, takí cenní..! a sme povolání prebývať v bezpečí pred nepriateľom, ktorí by sa nás chceli zmocniť a vziať nás Bohu, v tejto bezpečnej- najbezpečnejšej POKLADNICI Máriinho Nepoškvrneného Srdca, ako Boží najvzácnejší poklad...

4. PRAMENĚ

Ak sa cítíme niekedy prázdni, vyprahnutí, suchí, ťažkopádni, ťarbaví vo vzťahu s Pánom, v modlitbe, v láske- je tu dobrá správa pre nás!!! **Mária Celesta hovorí o tom, že Panna Mária je nekonečným morom Božieho milosrdenstva, z ktorého sa vylieva toto Božie Milosrdenstvo= Božia nesmierna, súcitná, nezaslúžená a nezaslúžitelná láska, na každého z nás!** Panna Mária, ktorej meno znamená - o.i. Kvapka Mora, al. Horské More- počala vo svojom lone toho, ktorý je Božím Milosrdenstvom voči nám- nekonečným, bezhraničným Morom Milosrdenstva a prichádza, aby sa nám daroval celý.. Mária Celesta píše o tom, že Panna Mária túžila vlastniť Boha(tak ako zamilovaní, ktorí túžia po tom druhom- po svojom milovanom..), ale že ona ho chcela nie len pre seba, ale pre každého z nás! Pamätajme na to, že keď my túžime po Bohu, aby bol v nás, aby prebýval v našom srdci, Panna Mária po tom túži ešte oveľa viac!

Keď hovoríme o tom, že Ona je nekonečným morom Božieho Milosrdenstva, prichádza mi na myseľ obraz, ktorý použil Pán Ježiš, keď chcel Máriu Celestu poučiť o modlitbe a duchovnom živote. Je to obraz vrchu a doliny; Pán Ježiš seba samého prirovnáva k nesmierne vysokej Hore, ktorej vrchol je až v Nebi a z ktorého stekajú potoky milostí do okolitých dolín. Týmito dolinami sú ľudia- každou dolinou je ľudské srdce. Pán Ježiš vyzýva Máriu Celestu, aby skrze neustále úkony pokory, zabúdania na seba, nesústreďovania sa na seba, zriekania sa svojich vlastných plánov a vôle, každodenne čoraz viac prehlbovala túto dolinu svojho srdca, aby mala ešte "väčšiu kapacitu" a mohla prijať stále viac vody Pánových milostí, ktoré do nej stekajú z tej vysokej hory, ktorou je Pán. *"Panna Mária je nekonečným morom Božieho milosrdenstva, z ktorého sa vylieva na všetky stvorenia. Slovo, ktoré sa len nedávno počalo v jej lone, chce hneď vykonať svoju prvú*

misiu a vyliat' na duše rieky svojho milosrdenstva." Mária Celesta nazýva Pannu Máriu raz priamo Morom Božieho Milosrdenstva, raz Ježišovou sprostredkovateľkou toho milosrdenstva... Ona je akoby svätým, najčistejším Kanálom mora Jeho Milosrdenstva a milostí, akoby najčistejším Korytom týchto Božích potokov. Nepoškvrnené Koryto, ktoré sa nikdy nezanesie- nemusíme sa báť, že by nejaká zdržiavala vody Božích milostí, ktoré k nám, do nás prúdia od Pána- toto riečne Koryto je široké a ozaj nezanesené- nezanesiteľné ničím; nič nečisté sa nemôže priblížiť k našej Nepoškvrnenej Panne Márii. Buďme ako tie doliny- a žime všetko vedome- všetky naše denné situácie; keď sa pritrafí niečo ťažké, nepríjemné, zvlášť chvíle, kedy budeme musieť akoby "zomrieť seba"- prenechať prvenstvo tomu druhému, uprednostniť záujmy toho druhého, či aj priznanie si chyby, omylu- prežívajme to vedome, ako okamihy, kedy Pán v nás, v našich srdciach prehlbuje naše "doliny", aby zvýšil ich kapacitu a mohli prijať ešte viac vôd Jeho milosti... keď sa nám zdá, keď prežívame, že strácame= Pán nám chce dať viac...

"Ó najčistejšia Panna, Matka a Pani moja, správne si ťa Svätá Cirkev ctí ako "Bránu do neba a Pokoj sveta". Skrze teba sa rozliali oceány a pramene milosrdenstva a zavlžili neplodnú púšť ľudského srdca."

Môžu byť chvíle, dni, alebo aj dlhé obdobia, kedy sa cítime ako na púšti- nič, iba sucho, neúrodne.. Pán túži, chce, aby sme prinášali ovocie- a to hojné ovocie(Jn 15)! Ak vnímame, že sme neúrodní, môžeme ísť k Panne Márii. Mária Celesta krásne píše v diele Vnútná záhradka, že doslova skrze ňu sa rozliali oceány a pramene milosrdenstva a zavlžili neplodnú púšť ľudského srdca. Pamätáme si, ako Pán Ježiš hovorí podobenstvo o Viniči, ktorým je On sám a o ratolestiach, ktorými sme my; hovorí, že Otec každú ratolest', ktorá na ňom prináša ovocie, čistí, aby prinášala ešte viac ovocia, a každú, ktorá ovocie neprináša, odrezáva.. pre mňa osobne toto slovo bolo vždycky tak trochu "desivé"); vždy som našla nejaké aspoň oblasti môjho života, kde neprinášam ovocie.. Mária Celesta tu krásne hovorí o Panne Márii, že skrze ňu sa rozlievajú- chce povedať, že ešte viac ako more- použije slovo oceány, aby zavlžili neplodnú púšť ľudského srdca.. púšť je miesto, kde sa nič neurodí, kde sa nedá žiť... čo sa však stane, keď neúrodnú zem zaplavia hojné pramene? Premení sa na záhradu- na raj, v ktorom Pán môže prebývať!!! Preto, keď sa cítime mizerne, keď sa cítime slabí, na nič, neúrodní- neváhajme bežať k Márii a prosiť ju.. odovzdať sa jej, zveriť jej svoje životy, svoju vnútornú ťažobu, stav svojej duše- ona doň nasmeruje prúdy Nekonečného Božieho Milosrdenstva a premení púšť nášho srdca na Raj pre Pána!

5. KOMNATA

Mária Celesta hovorí o tom, že Panna Mária je KOMNATOU- ale nie hocijakou, ale **komnatou, miestnosťou s presným určením- je hodovnou sieňou!**- Jej Nepoškvrnené Srdce je miestom oslavy, slávnosti, hostiny, na ktorú je pozvaní každý z nás! Mária Celesta píše v takom uchvátení, že práve od Nej dostávame tie najvyberanejšie pokrmy na tejto Hostine- Pánovo Telo a Krv; nadchýňa sa nad tou pravdou, že vlastne odkedy bol Ježiš- Božie Slovo- počatý v jej lone ako pravý Boh a pravý Človek, tak v Jeho žilách prúdi vlastne istým spôsobom Máriina krv a Jeho Telo bolo utvorené z jej tela; a vieme, že v Najsvätejšej Sviatosti prijímame pod spôsobom eucharistického Chleba- pod sviatosťnými spôsobmi- skutočné Telo a Krv Ježiša- Telo z tela Márie a Krv z jej krvi..! A v tomto zmysle- ako píše Mária Celesta- máme Ježiša- tento prevzácný Poklad- vďaka Nej a prijímame Ho od nej! *"Ty si príbytkom Boha-Človeka. Od teba sme dostali(získali) predrahý nápoj života- Ježišovu krv. V žilách Človeka-Boha prúdi tvoja najčistejšia krv, v jeho tele je tvoje najčistejšie mlieko. Na kríži vytryskol- tak ako víno- spásonosný nápoj pre celý svet."*

Pre Máriu Celestu je Panna Mária akoby Svätostánkom, kde prebýva živý Ježiš, ktorý zvlášť pri každej svätej omši sám túži nasýtiť náš hlad a utíšiť náš smäd. A nie len to- jednoducho uspokojiť ten najpálčivejší hlad- Mária Celesta tu píše doslova o opájaní sa- *"Opájam sa a krmim(sýtim) láskou, milosťami, darmi, čnosťami na bohato prestretej hostine- v Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Som pozvaná vstúpiť do komnaty lásky, som pozvaná, aby som pila bez miery, aby som sa sýtila(krmla) predrahým pokrmom, ktorý má v sebe všetku slasť."* A potom sa obracia na Pannu Máriu a nazýva ju komnatou lásky, kde sa nachádza tento *bohato prestretý stôl* - pripravený pre každého z nás. Môžeme teda akoby spolu s Pannou Máriou pristupovať k Eucharistii- keď prichádzame na sväté prijímanie, prosme Pannu Máriu, aby išla spolu s nami a aby Ona,

ktorá prvá prijala Ježiša do svojho lona a do svojho Srdca, aby nám Ho ona pomohla prijať v našom srdci s tou najväčšou láskou...

6. BOŽÍ PORTRÉT - ŽIVÁ PAMIATKA

Šiestym titulom, ktorým Mária Celesta nazýva Pannu Máriu je- "Boží Portrét"- "Živý obraz". Keď Pán zjavil Márii Celeste, že chce, aby prostredníctvom nej vznikla v Cirkvi naša Rehoľa- keď jej zjavil tento svoj Plán- povedal, že chce, aby sme ako Redemptoristky boli na zemi *živými obrazmi môjho*(čiže "Otcovho") *milovaného Syna- Jeho oživenými podobizňami, jeho živým portrétom.* Takže pre nás Redemptoristky je tak osobitne silné, keď Mária Celesta nazýva Pannu Máriu, našu nebeskú Matku, že je *Božím Portrétom.* Jej slová sú však určené pre každého z nás- tak sa im lepšie prizrieme:

Mária Celesta sa zastavuje nad knihou Veľpieseň a nad roztúženým zvolaním Ženícha, o ktorom vieme, že symbolizuje Boha: *"Priateľka moja, ukáž mi svoju tvár, daj počuť mi svoj hlas! Veď sladký je tvoj hlas a krásna je tvoja tvár..!"* A píše: *"Boh tu hovorí o celej ľudskej prirodzenosti, ktorú stvoril na svoj obraz a podobu. Keď ju utváral s bezhraničnou láskou, odovzdal jej podstatu svojej božskej lásky, ktorá v sebe skrýva veľký pôvab a krásu."* Pozrieme sa: Mária Celesta jasne hovorí, že každý jeden z nás je *živým obrazom Boha, Jeho živým Portrétom-* tajomstvo, ktoré je zvlášť blízke nám Redemptoristkám. A rozhodne poukazuje na to, čo číta vo Svätom Písme- vo Veľpiesni: že Boh ako Ženich je očarený, priam uchvátený krásou svojho stvorenia, človeka, ktorého stvoril na svoj obraz, že je uchvátený týmto živým portrétom. *"Samotného Boha strháva nekonečná láska ku svojej Neveste, milovanej a krásnej v jeho božských očiach!"* A pokračuje: *"Milujúci Ženich hovorí, že je zranený jediným jej pohľadom svojej milovanej, že je až zranený tou krásou, ktorú v nej On sám odtlačil."* Vieme však, že po prvotnom hriechu sa táto naša krása, ktorá uchvacuje Božie Srdce, akoby zakalila(ako hovoria Východní cirkevní otcovia) či zdeformovala(ako to nazývajú tí Západní). A Mária Celesta píše o tom, že **jedine tvár Panny Márie, tiež utvorenej na Boží Obraz ako jeho živý portrét- nestratila túto svoju prvotnú krásu, pretože sa jej nedotkla škvrna dedičného hriechu.** Skrze svoje Nepoškrvené Počatie bola uchránená od dedičného hriechu, čiže zostala takou, akú ju Boh stvoril, nádhernou, čistou, nepoškrvenou, takou, akého chcel a plánoval mať Boh každého jedného z nás. My ostatní sme však skrze dedičný hriech a všetky naše osobné hriechy túto prvotnú krásu stratili. Mária Celesta však píše o radostnej zvesti pre každého z nás! Píše, že vďaka súhlasu Panny Márie, vďaka jej *"Fiat- Staň sa!"* pri Zvestovaní, do jej lona zostúpil Boží Syn, aby sa stal Človekom a aby obnovil túto našu prvotnú krásu- ktorú nepoviem, že sme stratili hriechom- dedičným, aj tými osobnými- ale ktorá v nás bola, ako sme už povedali, zahmlená, zanesená, zdeformovaná.. Mária Celesta sa takto prihovára Panne Márii: *"Mária, v tebe Božie Slovo dalo bozk celej ľudskej prirodzenosti, ktorej prvotná krása bola obnovená v tebe."* Mária Celesta píše o tomto bozku lásky, ktorým Boh- Ženich túži obdarovať každého jedného z nás- a je to bozk, ktorým obnovuje, znovu a znovu, a čoraz viac v plnosti- našu prvotnú krásu, keď nás stvoril na svoj Obraz a Podobu ako svoj Živý Portrét: Mária Celesta píše, že Boh vo svojom Synovi nám dáva tento svätý BOZK vždy, keď prijímame Eucharistiu! : *"Vo sviatosti Eucharistie Kristus bozkom svätého zjednotenia skrze milosť, vďaka tebe, Mária, prinavracia krásu vykúpeným dušiam a ony sa môžu nanovo tešiť z výnimočnej Božej dobroty."* A potom, kúsok ďalej, ale stále v tej istej meditácii nad Veľpiesňou Mária Celesta opakuje vlastne ešte raz to isté, ale trochu inými slovami: *"Náš Milovaný nás obdarúva bozkom vo Sviatosti Eucharistie. Je to bozk svätého zjednotenia skrze milosť, pretože v tebe, Mária, bola ľudská prirodzenosť nanovo obdarená krásou a obnovená v Kristovi- Človeku- Bohu. Skrze teba sa vykúpené duše tešia z tak výnimočnej milosti!"* Môžeme sa radovať z toho, že vďaka Panne Márii, jej súhlasu s Božím plánom, nám Boh, keď sa stal Človekom, prinavrátil našu prvotnú krásu. Zomrel za nás z lásky a my máme prijať vzácne ovocie nášho vykúpenia- nový život- život v slobode Božích detí, stvorených na Jeho Obraz! Pamätajme na to, keď prijímame Eucharistiu- Mária Celesta akoby nám chcela povedať, že Ježiš vlastne ustanovil Eucharistiu, aby nás mohol- keď chceme tak denno- denne- obdarúvať svojím bozkom. Je to nesmierne krásne! Vieme, že Ježiš ustanovil pri Poslednej Večeri Najsvätejšiu Sviatosť, aby mohol zostať s nami doslova fyzicky prítomný až do konca sveta, a aj Mária Celesta píše, že v tejto Sviatosti, keď prijímame Jeho živého, obnovuje v nás svoj Obraz a Podobu, ktoré sa vždy zakaľujú našimi hriechmi. Ale mne osobne

sa nesmierne páči, že ide ešte ďalej- okrem toho, že v Eucharistii nám Pán prejavuje svoje nesmierne milosrdenstvo voči nám hriešnikom, ide tu aj o túžbu, vrúcne, nesmiernu, priam vášnivú túžbu z Jeho strany- **OBDARIŤ NÁS BOZKOM!** Obdarit' nás zjednotením... toto sa deje, keď prijímame Eucharistiu- živého Ježiša- môžeme pamätať na to, že keď nám kňaz kladie na pery premenené Hostiu, je to Ježišov bozk lásky... a to nie bozk nejaký taký vlažný, nedbanlivý- ale je to vytúžený Boží bozk, Bozk, ktorým nás Boh vrúcne túži obdarovať..

7. MATKA - LONO MATKY

Posledný, siedmy z titulov, ktoré som vybrala spomedzi všetkých tých, ktoré Mária Celesta dáva Panne Márii, je takou perlou, vyvrcholením- je to titul MATKA. A v podstate je tiež istým zhrnutím všetkých ostatných "titulov". To, čo nám Mária Celesta chce povedať, akoby odovzdať, je priam ohromujúce.. keď si povieme slovo "matka", či "matka a dieťa" môže sa nám vybaviť obraz ženy, ktorá ide po ulici s niekoľkoročným dieťaťom, alebo mamičky na sídlisku na ihrisku so svojimi deťmi, alebo žena, ktorá sa stará o niekoľkomesačné dieťaťko, ktorá ho kŕmi, umýva, hrá sa s ním, nežne sa mu prihovára... Áno, určite- Panna Mária je našou Matkou aj v tomto zmysle- našou opravdivou nebeskou Matkou, ktorú síce nevidíme, ale ktorá je stále s nami, ktorá nás miluje, bdie nad nami, vedie nás, učí nás, ochraňuje nás, počúva naše modlitby, sprostredkúva nás všetky Pánove milosti. Ale keď Mária Celesta hovorí o Panne Márii, ide ešte Ďalej, o veľa ďalej: nechce len to, aby sme ako jej deti žili *len* pri nej- *len* popri nej, ale hovorí o tom, že môžeme, každý jeden z nás- žiť ako deti V NEJ- V JEJ LONE, v jej Nepoškvrnenom lone... Hovorí o tom, že Panna Mária môže každého z nás počať vo svojom lone, a že vlastne celý tento náš pozemský život môžeme stráviť nie "vonku", kde číha veľa, veľmi veľa nebezpečenstiev, ale v jej lone, ako dieťaťko, malé dieťa, ktoré sa vyvíja, rozvíja, dozrieva až je dostatočne veľké na pôrod- a týmto pôrodom je náš prechod do Večnosti. Mária Celesta píše o tom, že môžeme náš život prežívať v lone Nepoškvrnenej Panny Márie, kde sme dokonalé chránení pred nepriateľom, bezpeční vo všetkom tom, čo prežívame, čím prechádzame. Spomeňme si na to, že v Máriinom lone bol ako Človek utváraný a formovaný aj náš Pán Ježiš Kristus. V jej lone boli stvárnené Jeho črty. Pamätáme si na to, že keď Ježiš zomieral na kríži, zveril Panne Márii všetkých ľudí, každého jedného z nás ako jej deti- a naopak; pamätáme si tie slová: "Žena, hľa tvoj syn- tvoja dcéra!"+ "Hľa, tvoja Matka!" Keď sa Panne Márii takto zveríme a odovzdáme, budeme prežívať a dozrievať v jej lone ako jej deti, aj my budeme utváraní, formovaní na Obraz Ježiša! Započúvajme sa do slov Márie Celesty: "*Matka mojej Lásky, Mária, počni ma vo svojom lone spolu s mojím milovaným Ježišom, aby som sa skutočne narodila nanovo(znova). Dávam ti moje srdce a môjho ducha, aby smeroval jedine k Najvyššiemu Dobru, k môjmu Pánovi, takou túžbou lásky, akú si k nemu prechovávala ty sama.(...)*"; a v inej zo svojich meditácií píše: "*Prosím ťa, aby si ma počala vo svojom lone, aby som sa v čistote znovuzrodila v Ježišovi, v plode tvojho lona!*"

A takto sa prihovára Ježišovi: "*V hlbokkej pokore si chcel zostúpiť do lona Márie, do tej opravdivej doliny pokory a čistoty. (...) Moja Matka a Pani, aj ja tu chcem prebývať po celý svoj život a učiť sa tejto nebeskej čnosti, ktorá bola z lona Otca zasadená(presadená) do lona mojej milovanej Matky!*"

Odovzdajme sa Panne Márii ako našej Matke! Dnes, keď slávime v Cirkvi práve Spomienku Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, odovzdajme sa jej a poprosme ju, aby nás prijala do svojho lona, aby nás počala vo svojom srdci. Vyznajme jej, že túžime žiť svoj život v Nej!

Na záver vám chcem ponúknuť v mene Márie Celesty taký spoločný dar- spoločne sa pomodliť úkon odovzdania sa Panne Márii jej vlastnými slovami- je to modlitba blahoslavenej Márie Celesty:

Spoločné zasvätenie sa...

"Moja najsladšia Pani a Matka, chcem byť spojená s tebou a milovať môjho Boha tvojím najčistejším srdcom. Spájam svoju lásku a svoje chladné srdce s tvojou najčistejšou a neprestajnou túžbou po láske, ktorou si milovala Ježiša, svojho Syna a môjho Pána. Svoje myšlienky spájam s tvojimi nepoškvrnenými a čistými myšlienkami, skrze ktoré si žila v ustavičnom spojení s Bohom. Spájam svoje úmysly, svoje vonkajšie aj vnútorné skutky s úmyslom, ktorý riadil všetky skutky tvojho najdokonalejšieho života. Zriekam sa všetkých svojich skutkov, myšlienok a slov, svojich nezriadených vášní a všetko skladám k tvojim najsvätejším nohám, aby som na tvoj príhovor začala nový život naplnený láskou a čistotou. Amen!" (A.M. str.111)